

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 81. SZAM

ARA 50 FILLER

KEDD, 1954 APRILIS 6.

A „FÁK HETE”

Megkezdődött a „fák hete”! A minisztertanács határozata alapján az ország minden megyéjében, községében, minden állami gazdaságában és termelőszövetkezetében ezen a héten fákat ültetnek. Egy hét aránylag nem hosszú idő, de egy hét alatt is jó munkát lehet végezni, jelentős eredményeket elérni! De csak úgy, ha a megyében mindenütt, minden erőt mozgósítunk minél több facsemete elültetésére. Ez a megye egész dolgozó népének elsőrendű érdeke, mert éppen a mi megyénkben, Hajdú-Biharban pusztítottak eddig legjobban és leggyakrabban az aszályok.

A harmincas évektől kezdve Magyarországon egyre gyakoribb volt a szárazság, mert a Horthy-rendszer alatt nemcsak a munkássztyált és a dolgozó parasztságot zsákmányolták ki a tőkés és a földesurak, hanem nyakló nélkül kirabolták az ország természeti kincsét is — még pedig elsősorban az ország faállományát. Különösen a harmincas évek folyamán öltött igen rendkívüli méreteket az erdők pusztítása, mert az évi fakitermelést a növekvés kétszeresére emelték fel. Elpusztították az erdőket ország-szerte. Ennek folytán az aszályok gyakoribbakká és pusztítóbbakká váltak. Átlagosan már a harmincas években is minden harmadik esztendő aszályos volt. Még pusztítóbban jelentkezett azonban az aszály a felszabadulás után. Ki ne emlékezne megyénkben ma is az 1946-os, az 1947-es és az 1952-es évek pusztító aszályaira? Ezek mérhetetlen károkat okoztak megyénk dolgozó parasztságának — és egész népgazdaságunknak. Azt is nagyon jól tudjuk itt a Hajdúságban, hogy a szárazság éppen megyénkben pusztított a legjobban és itt volt az aszály a legnagyobb, mert éppen ezen a területen vannak a legnagyobb fátlan területek. Ezért itt száritan legjobban a száraz déli és keleti szelek. Nincs, ami megakadályozza és megfékezze őket: hiányzanak az erdők, a ligetek, fasorok és a földek védtelenül ki vannak téve az időjárás minden szeszélyének. Ezért takarítottak be Egyeken 1947-ben például csak kétmázásos átlagos gabonatermést és öt évre rá ez is közrejátszott abban, hogy a betrettyóújfalui járás nagyrészt csak három-négy mázsát termelt a búza.

Felszabadulás előtt a megye dolgozó parasztsága jámbor megadással törődött bele az aszályok megismétlődő pusztításába, mert hiszen valamennyi természetfeletti erőnek tulajdonította a szárazságot. Csak a felszabadulás után, sőt csupán az öt éves terv megkezdése után nyílt rá lehetőség, hogy felvegyük a harcot az aszály ellen, amely szinte minden három évben egyszer megtizedelte vetéseink terméshozamát.

A harcot az állam kezdte meg a hatalmas erdőültetési terv végrehajtásával: az öt éves terv végrehajtása során több mint másfélmilliárd facsemetét ültetünk ki közel negyedmillió karasztrális holdon. Bizonyos, hogy ilyen nagyarányú erdőültetés soha még ebben az országban nem folyt, hiszen a Horthy-rendszer negyedszázada alatt csupán 27.900 karasztrális holdat erdőültetünk.

Meg kell állapítani, hogy a Horthy-rendszer uralkodó osztálya figyelemreméltó erőfeszítéseket tett, hogy hazánkat a szoros értelmében sivataggá változtassa... Meg is indult a sivatagosodás a Duna—Tisza közén és a Tiszántúl óriási fátlatlan területein. Hajdú-Bihar megye a maga szinte végtelennek tetsző fátlatlan területeivel elsősorban veszélyeztetett vidék — hiszen a sivatagosodás éppen itt a Hortobágyon és a Nyírség felé eső homokos területeken indult meg. Az aszályok éppen itt pusztítottak a legborzalmasabban és itt fenyegetnek ma is a legjobban.

A fásítás, a „fák hete” azonban nemcsak azt jelenti, hogy felvesszük a harcot az aszály ellen, hanem azt is, hogy egészségesebb és vidámabb, szebb életet teremtsünk megyénkben. Régen elfogadott igazság, hogy az Alföldön, így megyénkben is másfél ezer annyan halnak meg tüdővészben a lakosság arányában, mint a Dunántúl erdős-fás vidékein. A fásítással és a faültetéssel tehát nem csak az aszály ellen küzdünk, hanem felvesszük a harcot az egészségesebb és szebb életért is!

Az erdő elősegíti a több esőt, a téli hidegben, mint tüzelő melegít áraszt a kályhából. Javítja és termővé teszi a szikeseket és a homokot. Megfékezi a szarítószeleket, ezenkívül bútort és szerszámot is ad. Kimeríthetetlen az erdő gazdagsága! Végtelenül sok haszna van az erdőnek. Ezért hozta a minisztertanács határozatát a „fák hetének” megszervezéséről.

Mozduljon meg az egész megye dolgozó népe. Vegye ki részét mindenki a most folyó fásítási munkából, hiszen mindenkinek érdeke, hogy fásítással is segítsünk emelni mezőgazdaságunk terméshozamát, s elsősorban védjük egészségünket. Ne legyen a megyében egyetlen családnál sem, amely ezen a héten elne ültetne egy-két facsemetét. Ne legyen egyetlen DISZ tag sem a megyében, aki teljes erejével ki ne venné részét a faültetés nagy munkájából! A legnagyobb feladat a DISZ szervezetekre hárul: a DISZ legyen élharcosa minden községben, minden termelőszövetkezetben és állami gazdaságban a fásításnak. A fiatalok egyszerű munkát végezzenek az őszi fásítás során, most ugyanúgy járjanak az élen. Teljesítsék, sőt teljesítsék túl a fásítási tervet.

Nagy és dicső feladat előtt áll most a megye ifjúsága és a DISZ. Bizunk abban, hogy a feladatát becsülettel végrehajtja. Előre minden erővel a „fák hete” sikeréért és a fásítási terv végrehajtása során több mint másfélmilliárd facsemetét ültetünk ki közel negyedmillió karasztrális holdon. Bizonyos, hogy ilyen nagyarányú erdőültetés soha még ebben az országban nem folyt, hiszen a Horthy-rendszer negyedszázada alatt csupán 27.900 karasztrális holdat erdőültetünk.

Meg kell állapítani, hogy a Horthy-rendszer uralkodó osztálya figyelemreméltó erőfeszítéseket tett, hogy hazánkat a szoros értelmében sivataggá változtassa... Meg is indult a sivatagosodás a Duna—Tisza közén és a Tiszántúl óriási fátlatlan területein. Hajdú-Bihar megye a maga szinte végtelennek tetsző fátlatlan területeivel elsősorban veszélyeztetett vidék — hiszen a sivatagosodás éppen itt a Hortobágyon és a Nyírség felé eső homokos területeken indult meg. Az aszályok éppen itt pusztítottak a legborzalmasabban és itt fenyegetnek ma is a legjobban.

A fásítás, a „fák hete” azonban nemcsak azt jelenti, hogy felvesszük a harcot az aszály ellen, hanem azt is, hogy egészségesebb és vidámabb, szebb életet teremtsünk megyénkben. Régen elfogadott igazság, hogy az Alföldön, így megyénkben is másfél ezer annyan halnak meg tüdővészben a lakosság arányában, mint a Dunántúl erdős-fás vidékein. A fásítással és a faültetéssel tehát nem csak az aszály ellen küzdünk, hanem felvesszük a harcot az egészségesebb és szebb életért is!

Szabadságunk kilencedik születésnapján néphadseregünk ünnepi szemlét tartott.

Már a korareggeli órákban az emberek tíz-és tizezrei igyekeztek a főváros minden részéből a Sztálin-tér felé. Ötvenezer dolgozó hívott meg az MDP Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa a díszszemle megtekintésére.

Pontosan kilenc óra. Az emlékmű melléjén már ott áll Rákosi Mátyás elvtárs, Nagy Imre elvtárs, Dobi István elvtárs, Gerő Ernő elvtárs, Hegedűs András elvtárs, Apró Antal elvtárs, Ács Lajos elvtárs, Hidas István elvtárs, Zsifjnyecz Mihály elvtárs, Földvári Rudolf elvtárs, Kristóf István elvtárs, Szalai Bé-

Bata István elvtárs altábornagy, honvédelmi miniszter beszéde

Eltársak! Harcosok, tiszteljesek, tisztelt, tábornokok! Budapest dolgozó népe! A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa nevében szeretettel köszöntöm önöket, hazánk felszabadítása kilencedik évfordulójának nagy ünnepén.

Mint a többi népi demokratikus ország, hazánk is a Szovjetunióval a hitleri fasizmus felett aratott győzelme eredményeként szabadult meg a rabságtól és elnyomástól.

E dicső győzelem hozta meg a mi számunkra is a szabadságot, melyért elődeink — Rákóczi kurucrai, az 1848—1849-es szabadságharc hősei honvédek, az 1919-es magyar tanácskormány dicső katonái oly bőven ontották vérüket.

Az egész dolgozó magyar nép egybembertként vallja legdrágább kincsének szabadságát, hazánk nemzeti függetlenségét.

A Magyar Népköztársaságban megtestesülő népi demokrácia viszonyai mellett egyre gazdagabban bontakozik ki a magyar nép alkotóereje és a termelés frontján végzett szorgalmas és odaadó munkával közzöinti népünk április 4-ét, hazánk felszabadulásának nagy ünnepét.

Hazánk felszabadulása óta, pártunk és kormányunk vezetésével, a magyar nép hatalmas sikereket ért el az ország gazdasági és kulturális felemelkedése terén.

Ezért élvezzi forradalmi harcokban edzett pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja és a Magyar Népköztársaság kormánya népünk osztatlan bizalmát és támogatását.

Felszabadulásunk kilencedik évfordulóját népi demokráciánk fejlődésének új szakaszában ünnepezzük. Olyan szakaszban, amikor fokozottan szem előtt tartva a szocializmus gazdasági alapjait, állandóan növeljük dolgozó népünk életszínvonalát. Kormányprogramunk végrehajtása folytán népünk szabad életéhez egyre fokozódó jólét párosul.

A nép szabadsága és jóléte —

Mai számból:

A módosított szervezeti szabályzat tervezetének megvitatása a kerületi taggyűlésen (2. old.) — Nemzetközi szemle: A szovjet békejegyzők (2. old.) — Felszabadulásunk ünnepén Debrecenben megköszönjük a szovjet hősi emlékműveket (3. old.) — A nagyváradi termelési bizottság a bő termésért (3. old.) — Új bérház épül a Hajnal utcán (3. old.) — Győzött a Lokomotív (4. old.)

Felszabadulásunk ünnepén

káprázatos katonai díszszemle volt Budapesten

la elvtárs, Vég Béla elvtárs, Nőgrádi Sándor altábornagy, Piros László altábornagy, Szabó István altábornagy, Janza Károly altábornagy és Pongrácz Kálmán elvtárs. Kétoldalt a díszmélvőnyeken, a meghívott közönség soraiban helyet foglaltak a külföldi államok budapesti diplomáciai képviselői.

Hármas kiáltó harsan. A díszszemle parancsnokának vezényszavára feszes vigyázzba merevednek a teret betöltő sorok, kirepülnek hüvelyükből, s magasba emelkednek a kardok. Az öt-száztagú zenekar a Rákóczi-indulót játssza. A térre gördül Bata István altábornagy, honvédelmi miniszter gépkocsija, s a szobor előtt a díszszemle parancsnoka jelentést tesz, majd a honvédelmi miniszter beszédet mond:

ez népi államunk erejének forrása, ez teszi népi demokratikus rendszerünket megingathatatlaná és legyőzhetetlenné. Dolgozó népünk egyszerű munkateljesítményekkel válaszol az üzemekben, a földeken, a tudományos intézetekben egyaránt pártunk Központi Vezetősége június 28-i történelmi jelentőségű határozatán nyugvó kormányprogramunkra.

Soha még népünk nem volt olyan egészséges, mint most a párt határozatainak, a kormány programjainak megvalósításában. A kormány rendeletei, az eddigi árszabályozások, a mezőgazdaság fejlesztésére vonatkozó intézkedések, a szocializmus építésének továbbfejlesztése nagy mértékben növelik népünk alkotókedvét, erősítik népi demokratikus államunk alapját, a munkássztyált és a dolgozó parasztságot szövevényét, a nemzet egységét.

A díszmenet

Egymásután vonulnak el a katonai akadémiák növendékei. Elöl a Honvéd Akadémia tiszti díszszázlójára kivont karddal, majd a Sztálin Katonai-Politikai Akadémia díszegysége. A „Dózsa” lövésziskola hallgatói előreszegeztett szuronnal lépnek el. Lelkes taps üdvözlö a „Bem” lövésziskola tisztiiskola, valamint a „Petőfi” katonai politikai tisztiiskola és a „Gábor Aron” tüzertervezési tisztiiskola példás rendben, fegyelmeztelen vonuló növendékeit. S a taps még csak erősödik, amikor a „II. Rákóczi Ferenc” katonai középiskola díszszázlójára ér a tér közepére. Az iskola növendékei elsősorban vesznek részt díszszemlén, legtöbbször 14—16 éves.

A lövészek díszszerede közeledik. Utánuk a villogó fehérgalléros hadihajósok, s mögöttük a határőrök léptei dübörögnék. Kürtös hangzik. A távolból patkócsattogás hallatszik. A zenekar a lovassági indulót játssza. „Jönnek a huszárok”. Felcsendül a tüzerek indulója. S már jönnek is, akiknek szól. Elöl a páncéltörők. Utánuk —

A békeszerető magyar nép, a nemzetközi feszültség enyhítését szolgáló legmesszebbmenő törekvésével egy időben gondoskodik államunk védelmi erejének állandó növeléséről is.

A magyar néphadsereg hazánk függetlenségének és a béke megszilárdításának hű védelmezője. Népünk szereti hadserégét és bizalommal tekint rá.

A magyar néphadsereg harcosai, tiszteljesek, tiszteljesek és tábornokai mindent megtesznek azért, hogy méltó legyennek népünk szeretetére és bizalmára, határtalan lelkesedéssel és szívóssággal tökéletesítik katonai és politikai ismereteiket és harcra készítségüket.

Eltársak! Az ezekben a napokban egyre szővevényesebben kibontakozó konvergenciás verseny bizonyítja, hogy népünk szilárdan tömörül szeretett pártja köré, tántoríthatatlanul követi népköztársaságunk kormányát a nemzeti felébredés nagyszerű útján.

Eljen felszabadulásunk kilencedik évfordulója!

Eljen a dicső magyar nép és a népéhez hű magyar néphadsereg!

Eljen hazánk felszabadítója, a népek békéjének szilárd őre, a kommunizmust diadalmasan építő Szovjetunión!

Eljen a magyar nép és kipróbált vezetője, a Magyar Dolgozók Pártja!

Háromszoros „hajrá” zúg fel szerte a hatalmas téren, szinte versenyt zeng a nézők hosszantartó, lelkes tapsával. Azután felcsendül a magyar, majd a szovjet himnusz, s közben a tüzérseg díszlövészei remegtetik meg a levegőt. A díszszemle parancsnokának vezényszavára most a felsorakozott alakulatok elvonulnak a térről. Utána színpompás, nagyszerű élményben van részük a jelenlévőknek.

nagy tapstól kísérve — a sorozatvezető, a második világháborúban oly nagy hírnevet szerzett „katyuskák”. Most a nehéztüzérség, majd a légvédelmi tüzerek fegyelmezett menetet tapsolják meg a nézők. A gépkocsizó lövészek jönnek, élükön rejtorházatba öltözött motoros felderítők, minden motorkerékpár oldalcsőjén golyószóró. Az aknavető, a páncéltörő lövegek sora után az ejtőernyősök jönnek. Hátukon ott az ejtőernyő, vállukon a géppisztoly szíja feszül. Lelkes taps közzöinti őket mindenütt.

Elcsendesedik a tér, de csak egy-két percere. A zenekar rázendít a páncélosok indulójára. Minden tekintet arrafelé fordul, ahonnan az egyre erősödő dübörgés hallatszik.

Elhaladt az utolsó páncélos egység is a díszmélvőny előtt. Sokan még most sem tudják levenni róla a szemüket. Közben a zenekar már ismét a Rákóczi-indulót játssza, s kifelé indul a térről. Az emlékmű előtt megzendülnek a harsonák: a díszszemle véget ért.

Párt és pártépítés

A módosított szervezeti szabályzat tervezetének megvitatása a kenyérgyári taggyűlésen

Folytak a párt-szervezetekben a taggyűlések. Az alapszervezet legfőbb fórumán tárgyalják meg a párt alkotmányát, a párt-szervezetek és párttagok törvényét; a módosított szervezeti szabályzat tervezetét. Ezekben a taggyűléseken a párttagok és tagjelöltek széleskörű vitáikkal, hozzászólásaikkal segítik a pártot — annak legfőbb szervét — a kongresszus — a párt alkotmányának, szervezeti szabályzatának megteremtésében.

Ezért gyűltek össze a napokban a Debreceni Kenyérgyár kommunis-tái. A vezetőségválasztás óta

ez a második taggyűlés

a Kenyérgyárban. Az első napirendi pontban Berbik Sándor elvtárs, a párt-szervezet titkára számolt be a kongresszusi verseny eddigi eredményeiről és hiányosságairól. Ismertette, hogy az elmúlt taggyűlésen hozott határozatokat hogyan hajtották végre a vezetőség, a párttagság. A beszámoló megmutatta, hogy a Kenyérgyár dolgozói eredményesen harcoltak megállíták helyüket a kongresszusi versenyben, melynek során első negyedévi tervekét 112,2 százalékra teljesítették.

Berbik elvtárs beszámolója után Szabó István, agit. prop. felelős ismertette pártunk módosított szervezeti szabályzatának tervezetét. — Hangsúlyozta: az a feladatunk, hogy megvilágítsuk a módosított szervezeti szabályzat tervezetét és ezzel is hozzájáruljunk a kongresszus sikeréhez. Részletesen, fejezetenként ismertette azokat a módosításokat, amelyekkel együtt pártunk a szervezeti szabályzat tervezetét a párttagság elé terjesztette megvitatás, tanulmányozás céljából. Szabó elvtárs egyik másik módosított pont jelentőségét és fontosságát külön is méltatta. Így például a II. fejezet g) pontját, amely a bíráló, önbírálat, de különösen az alulról jövő bíráló fejlesztését segíti. Hangsúlyozta: az új szakasz politikája megköveteli, hogy ezt a pontot fokozottabban érvényre juttassuk.

Helyes volt Szabó elvtárs részé-

ről, hogy a tervezetnek egy-egy pontját külön is méltatta. Viszonylábba volt az, hogy csak általános-ságban ismertette azok jelentőségét. Mennyivel értékesebb lett volna ez az ismertető, ha ezeket a pontokat a párt-szervezet életéből vett konkrét példákkal támasztja alá Szabó elvtárs, ha nem is mindet, de néhányat. Ez fokozta volna a taggyűlés jelenlévői között az érdeklődést, a hozzászólásokat

a módosított szervezeti szabályzat

tervezete iránt.

Feltétlenül több időt követel meg a II. fejezettel: „A párttagok kötelességei és jogai” című részzel való foglalkozás, mint amennyit erre Szabó elvtárs fordított. Helyes lett volna, ha Szabó elvtárs ennél a résznél megmagyarázta — es rámutatott volna, hogy a párttag jogai és kötelességei nem választhatók el egymástól, nem állíthatók szembe egymással — szorosan összefüggő egészet alkotnak. Aki a párttagokat megakadályozza abban, hogy éljenek jogaikkal, az kötelességük teljesítésében is gátolja őket, s ezzel a pártot gyengíti. A jogok és kötelességek egysége, elválaszthatatlansága megnyilvánul abban, hogy a párttag csak akkor hajthatja végre igazán jól és maradéktalanul kötelességét, ha gyakorolja jogait is. Pártunk módosított szervezeti szabályzatának tervezete kimondja: „A párttag kötelessége, hogy: öröködjön a párt ideológiai tisztasága és szervezeti egysége felett, amely a párt erejének és nagyságának legfőbb feltétele, védje a pártot minden ellenséggel szemben”. Ahhoz azonban, hogy ezt megtegye — a többi között — élni kell a joggal is, hogy „pártserű bíráló” gyakoroljon a párt-szervezet taggyűlésein és értekezletein a párt munkája, tagjainak és szerveinek ténykedése fölött”. A jogok gyakorlása és a kötelességek teljesítése azonban naponta ismétlődő feladat minden kommunista számára.

Nem tartjuk a legszerencsésebb megoldásnak azt, hogy a pártvezetőség erre a taggyűlésre három napirendi pontot tűzött ki, de főleg azt nem, hogy az első és második napirendi pont: a kongresszusi verseny értékelését és a módosított szervezeti szabályzat tervezetét egyszerre vitatták meg. Így nem állt a taggyűlésen a vita középpontjában a tervezet megvitatása. Elegendő lett volna csak a módosított szervezeti szabályzat tervezetének ismertetése, a tag- és tagjelöltfelvétel megvitatása. A három napirend miatti eléggé elhúzódt a taggyűlés és többen már a tag- és tagjelöltfelvétel előtt eltávoztak. Így tehát maga a pártvezetőség is — akarva, nem akarva — hozzájárult ahhoz, hogy ezen a taggyűlésen egyes párttagok nem gyakorolhatták kötelességeiket és jogukat.

Összegezve a két első napirendi pont tárgyalását nem volt rossz ez a taggyűlés.

Tizenhat hozzászólás volt,

ki a kongresszusi versenyhez, ki a módosított szervezeti szabályzat tervezetéhez, ki mindkettőhöz. Több felszólaló elmondotta azokat a példákat, amelyekkel Szabó elvtárs a tervezet egyes pontjainak ismertetését alátámasztotta volna. Ez egyik érdeme ennek a taggyűlésnek. Eppen ezért nem értünk egyet Berbik elvtárs összefoglalójának azzal a részével, amelyben a taggyűlés résztvevőinek passzivitására hivatkozott.

Azokban a párt-szervezetekben, ahol még ezután tartják meg a taggyűléseket javasoljuk: állítsák a taggyűlés középpontjába a módosított szervezeti szabályzat tervezetnek megvitatását. Az új terjesztette ezt a Központi Vezetőség az egész párttagság elé, hogy tanulmányozzák pártunk tagjai és tagjelöltjei, hozzászólásaikkal, javaslataikkal, észrevételeikkel járuljanak hozzá pártunk módosított szervezeti szabályzatának megteremtéséhez.

(Kulesár László)

Eden brit külügyminiszter beszéde

A „Reuter” hírügynökség jelentése szerint Eden brit külügyminiszter pénteken beszédet mondott Belfastban. Beszédének bevezető részében a hidrogénbomba kérdésével foglalkozott s ezzel kapcsolatban azt állította: „Mi mindig készek voltunk tárgyalni a fegyverzet csökkentéséről, úgy hogy az egyaránt kiterjedjen a hagyományos fegyverekre és az atomfegyverekre”. Eden úgy vélekedett, hogy ezt a kérdést „együtt kell kezelni”.

Az angol külügyminiszter az általános nemzetközi helyzetről szólva kijelentette, hogy „a négy külügyminiszter berlini értekezlete segített csökkenteni a feszültséget Európában”, majd hozzátette: reméli, hogy „az április 26-án kezdődő genfi értekezlet ugyanazt fogja eredményezni a Távol-Keleten”.

Eden a továbbiakban az „európai hadsereg” körül felmerült problémákat érintette, s hangsúlyozta: „Európában a soronkövetkező fontos lépés az, hogy megalkuljon az európai védelmi közösség”. Nagy-Britannia és a „védelmi közösség” viszonyáról szólva azt mondotta: „rövidesen bejelentik azokat a lépéseket,

amelyek az Egyesült Királyságot a legszorosabb kapcsolatba hozzák az európai védelmi közösség tagállamaival”.

A hét derekán újabb nagyjelentőségű szovjet békekezdeményezésről adtak hírt a táviratok. A Szovjetunió jegyzékét nyújtott át a három nyugati hatalom képviselőinek. Közölte velük, hogy célszerűnek tartja az európai kollektív biztonságról szóló szovjet javaslat megtárgyalásának folytatását. Ezt a javaslatot a Szovjetunió a berlini értekezleten terjesztette elő. Akkor a nyugati hatalmak ellenzése miatt nem került sor a megegyezéses döntésre.

A nyugatiak egyik fő ellenérve az volt, hogy az európai biztonságról szóló egyezménytervezet kizárja — Amerikát. Nos, a mostani szovjet jegyzék leszögezi: „a szovjet kormány a maga részéről nem látja akadályát, hogy pozitívan oldják meg az Egyesült Államoknak az összeurópai kollektív biztonsági szerződésben való részvétele kérdését.”

Az új szovjet lépés kiemelkedő jelentőségű akció a béke érdekében. Berlinben a szovjet diplomácia megmutatta, hogy van másik megoldás az „európai védelmi közösségnek” elkeresztelt támadó blokk helyébe: „Az összeurópai kollektív biztonsági egyezmény”, amely — megteremtve a hat nyugati ország „kis

NAGY IMRE ELVTÁRS, a minisztertanács elnöke április 5-én, hétfőn délelőtt a parlamentben fogadta a Magyar Tudományos Akadémia vendégeként hazánkban tartózkodó J. D. Bernál nemzetközi színelnökeket, akiket a kutatóintézet professzora — aki Jánossy Lajos Kossuth-díjas akadémikus kiseretében látogatott el hozzánk.

NEMZETKÖZI SZEMLE

A szovjet békejegyzék

Európa” helyett az igazi európai közösséget — végetvetve Európa kettészakításának és ellenesegs tömbökre osztásának és megakadályozná a német imperializmus új háborús kalandjait. A magyar kormány az elsők között csatlakozott az európai kollektív biztonság eszméjéhez s a testvéri népi demokráciák is kifejezték, hogy készek támogatni ezt a tervet. A kollektív biztonság gondolata erőteljes támogatásra talált széles nemzetközi körökben is: helyesléssel fogadják nyugaton mindazok, akik valóban akarják a nemzetközi légkör enyhülését, az ellentétek tárgyalások útján történő békés megoldását.

Annál nagyobb zavart okozott az új szovjet lépés Washington, London, Párizs kormányköreiben és ez a meglepetéssel vegyes ijedség tükröződik a burzsoá sajtóban is. Amikor a sarokba szorított nyugati propagandisták kissé felocsudtak — és amikor végre megkapták a Dulles-féle boszorkánykonyhákban seblibben

Vélemény

Szeretném elmondani a véleményemet a március 28-án Berettyóújfaluban megtartott járási kultúrversenyéről, jobbanmondva néhány javaslatot teszek. Azt javaslom, hogy a jövőben ne engedjenek minden benevezőt a járási versenyre, hanem csak a körzeti versenyek legjobbjait. Ez serkentőleg hatna a kezdőkre, kevesebb járművet kellene biztosítani a csoportok beszállításához s egy-egy csoportot egyszerre lehetne beszállítani. A verseny így nem tartana egész napon át éjjel fél tizenkettőig s nem éjjelkor kellene leülni a bírálóbizottságnak a sorrendet megállapítani. A régi módszer mellett a versenyzők egyrésze csak hajnali 3 órakor kerül haza s másnap fáradtan áll munkába.

„Az is helyes lenne, ha a versenyző összes csoportot előbb beszállítandók s csak azután kezdődne a verseny. Így valamennyi versenyző végignézhethetné más csoportok számait s tanulhat az előadásából. Így csak versenyeznek, amúgy tanulhatnának is.

A bírálóbizottság ülése ne legyen egy zárt ülés, hanem a bírálókat hallgathassa végig az illető kultúrverseny vezetője is, esetleg maga is résztvehetne a helyes bíráló kialakításában, amellyel, hogy sokat tanulhatna belőle.

Nem tudom, javaslataim mennyiben megfelelőek, én legalább is azt hiszem, hogy van köztük egy-két olyan javaslat, amely hozzájárulhat a kultúrversenyek jobb munkájának kialakításához.

CSIKI SAMUEL, Darcas

Aki becsülettel teljesítette vállalását

A komádi állami gazdaságban sok dolgozó tett felajánlást az MDP III. kongresszusa tiszteletére. Sárvári Gyula juhász teljesítette elsőnek ígéretét. Sőt, túltejesítette. Azt vállalta, hogy a bárányok választási súlyát jerkéknél 17 kilóról 19-re emeli, kos bárányoknál 21 kiló helyett 23 kilós választási súlyt ígért. Ezt a vállalását fűteljesítette 23 dekával. Ezenkívül — helyes elérés, itatás és gondozás által — javította a juhok kondícióját.

Sárvári Gyula — amélt, hogy nagy szolgálatot tett a dolgozók hűségét terén — adott szavának valóra váltásával 413 forinttal emelkedett.

TÓTH ISTVAN.

Szedesse rendbe a határban a kutakat a kismarjai tanács!

A kismarjai dolgozó parasz-tok idejében és jól végzett tavaszi mezőgazdasági munkával készülnek a párt III. kongresszusára. Sokan tettek vállalást, termelőszövetkezetiek és egyéniileg gazdálkodók. Ahhoz azonban, hogy a vállalást valóra válthassák — mint Czeglédi Ferenc gazdálkodó is mondta — a tanács segítségével is szükséges.

Tizenegy kutat kellene ren-

deszedetni — rájaval és rendszerrel ellátni a határban — és akkor nem kellene 2-3 kilométerre (sokszor még távolabb is) elmenni itatni. Amíg sétálgatnak a dolgozó parasz-tok a jószággal, addig sok munkát végezhetnek. Szedesse rendbe a kutakat a tanács, szüntesse meg a sok „jeres járat”, hogy haladjon a munka!

MÓNA LAJOS

Megválasztották a SZÖVOSZ új igazgatóságát

Április 3-án este az Országos Földművelésügyi Tanács megvitatotta az első ülést, amelyen elnökül választották Dögei Imrét. Ugyancsak megválasztották a SZÖVOSZ igazgatóságát is. Ennek elnöke Dögei Imre lett. Az igazgatóság tagjai: Nyers Rezső helyettes igazgató, továbbá

Mészáros Sándor, Galambos István, Serfőző László, Pintér György, Agonács Gábor, Molnár Károly és Lipták Sándor. Ezzel egyidőben tartotta a SZÖVOSZ felügyelő bizottsága is alakuló ülést, amelyen Nánási Lászlót választották a bizottság elnökéül.

Most szavukon fogták őket. Ha valóban békés, védelmi jellegű az atlanti szövetség, mondjon le az elzárkózásnak, a katonai tömbök szervezésének politikájáról, adjon helyet az európai biztonság és a béke védelmében érdekelt más országoknak is.

Eddig nyugaton azt a hazugságot, sajkózták, hogy a Szovjetunió részéről „veszély fenyeget a nyugati biztonságot” — hogyan állíthatják ugyanezt most, amikor a Szovjetunió hajlandóan mutatkozik csatlakozni az agresszív terveiről lemondó atlanti szövetséghez? Az atlanti szövetségben kívülálló Szovjetunió sem fenyegette a nyugatot — hogyan „áshatná alá” tehát a nyugati biztonságát az atlanti szövetség tagjaként? Ezekre a kérdésekre világos választ kell adni. Nem a Szovjetunió következetes békepolitikájában következett be törés, hanem ellenkezőleg: a nyugati hatalmak kényszerülnek színvallásra: vagy lemondanak egy kényszerű „pálfordulással” eddigi agresszív terveikről, vagy végleg leleplezik magukat, mint a béke, a megegyezés dühödt ellenfeleit, a háborús politika eszelőseit.

Fel megk

Felszabadulása került sor nagy tömege vezényelt alakoság agit. prop. kulation. Sz. D. üzemek küldött tagjai álltak dí. Először a rít a talapzatrág, a DISZ. M. Vállalat, „Néplak nek kijáró tiszt. A Nagya rúziási ünnepség.

Atadtá a del

Bensőséges ülye volt hétfőn a Központi Kuterme: a debreci ipari Technikum tanulóifjúsága munkájának meát, a kohó-ter vándorzásla „Legjobb Gépípa jelvényt.

Az ünnepségg megjelentek a gépipari miniszteri miniszteriumzetek, a honvéd iskolák képviselői László elvtárs, a ipari miniszteriumosztályának vezetője. Beszédet, hogy az

A nag

Nagyrábén is folyik a munka olyan darab fogoznákn. Mindeban van, szántarónának. Nem sem noszogatni paraszt tudja lesik a reggeli fordult-e vagy ma.

A párt és grammja, emelt zott intézkedése mozgósítják a falre! Ez a jelszó ez a jelszó a teban született megívé már. A bizottságot is a totta. Bizonyítja hogy hetenként megteik a kultajton kívülre is deklórák, ahol zottság megbesaival a tenniva

Parti Imre, paraszt a termőke. Ot azért a falu, mert dolgozza a föld szemben is köte szorgalmas, mit az is van neki ezt is szaporít

Büro

Debrecenben közalkalmazott hajdú-biharmeg zottsága és a tanács végrehad zős rendezésbe nes kiállítás ny szédet Bartha tanács vb elnö dott.

A városi tan „Jó közigazgatá

Felszabadulásunk ünnepén Debrecenben megkoszorúzták a szovjet hősi emlékműveket

Felszabadulási ünnepségek keretében vasárnap délelőtt a szovjet hősi emlékművek megkoszorúzták. A városi tanács elnöke vezette a koszorúzókat. A koszorúzásban résztvevő küldöttek a ki-vezényelt alakulatok parancsnokának megérkezése után Fodor József elvtárs, a városi pártbizottság agit. prop. titkára tartott ünnepi beszédet. A beszéd befejezése után, a párt, tanács, a honvéd alakulatok, Sz. D. Prohorov, a Szovjetunió debreceni konzulja, a szovjet tisztiküldöttség, tömegszervezetek, üzemek küldöttei megkoszorúzták az emlékművet. Az emlékmű előtt fegyveres erőink és rendőrségünk tagjai álltak díszőrséget.

Először a Megyei Pártbizottság nevében Barczy Gyula elvtárs, megyei titkár helyezte koszorút a talapzatra, majd a városi pártbizottság, a szovjet küldöttség, a megyei, városi tanács, a honvéd-ség, a DISZ, MNDSZ, Szabadságharcos Szövetség, Vasútpolitikai osztály, Egyetem, a 61/1. Építőipari Vállalat, „Néplap” stb. helyezték el a háló és szeretet soha el nem múló jelképét, a felszabadulás hősei-nek kijáró tisztelettel koszorúzták.

A Nagyműveltség előtti téren, a Kossuth-utcai hősi emlékműnél, a Köztisztviselők és tanácsosok koszorúzták az emlékművet, a lakosság széles rétegeinek részvételével.

Átadták a kohó- és gépipari miniszter vándorzászlaját a debreceni 15. sz. Gépipari Technikumnak

Bensőséges ünnepség színhelye volt hétfőn délelőtt 2 órakor a Központi Kultúrotthon nagyterme: a debreceni 15. sz. Gépipari Technikum tanárikara és tanulóifjúsága ekkor vette át jó munkájának megérdemelt jutalmát, a kohó- és gépipari miniszter vándorzászlaját és az ország „Legjobb Gépipari Technikuma” jelvényét.

Az ünnepségen — amelyen megjelentek a párt, a kohó- és gépipari minisztérium, az oktatási minisztérium, a tömegszervezetek, a honvédség, a testvériskolák képviselői is — Köves László elvtárs, a kohó- és gépipari minisztérium oktatási főosztályának vezetője mondott beszédet. Beszédében hangsúlyozta, hogy az iskola a tanárok

és a diákok együttes jó munkájának köszönheti, hogy második ízben is elnyerte a vándorzászlót és az ország „Legjobb Gépipari Technikuma” címet. A tanári kar jó nevelő munkát végez. A gyakorlati oktatás terén számos új kezdeményezés indult ki ebből az iskolából: szemléltető falitablókkal látták el az országot valamennyi technikumát, gyakorlati segítséget nyújtanak az esti iskola hallgatóinak, kiváló üzemi dolgozók tartanak munkamódszerről előadást a diákoknak. Nagy gondot fordítanak a szemléltető segédanyagok használatára és ennek érdekében állandóan bővítik az iskola szertárát. Dr. Kassai Ernő, a fizikai, Jodál Károly a kémiai, Kiss Ilona a közismereti és dr. Körössi Lajos a munkaegészségtani szertár bő-

vítésében végzett kiváló munkát. A diákok pedig jó tanulással, a gyakorlati munkában való jó helytállással járultak hozzá a nagy sikerhez.

Az ünnepi beszéd után Köves elvtárs a jelenlevők viharos taps közepette adta át a vándorzászlót, a díszes kivitelű jelvényt és az ezzel járó 7000 forint jutalmat az iskolának. Kövesdy László elvtárs, a debreceni Gépipari Technikum igazgatója az iskola nevében, Kiss Ilona tanárnő a tantestület nevében, Csorvási Imre, az iskola DISZ titkára pedig a tanulóifjúság nevében vette át a zászlót és tett ígéretet arra, hogy e nagy kitüntetés eddigi eredményeik fokozásával igyekeznek megtartani.

A bensőséges ünnepség rövid kultúrmműsorral fejeződött be.

A nagyrábéi termelési bizottság a bő esztendőért

Nagyrábén is nagy ütemben folyik a munka, sziate n'nes olyan darab föld, ahol ne dolgoznak. Minden fogat a határban van, szántanak, vetnek, boronálnak. Nem kell itt senkit sem noszogtatni, minden dolgozó paraszt tudja tennivalóját. Egy lesik a reggelt, mindig: esőre fordult-e vagy napfényes lesz-e ma.

A párt és a kormány programja, ennek szellemében hozott intézkedések egyre jobban mozgósítják a falut. „Ki a földekre!” Ez a jelszó Nagyrábén. Es ez a jelszó a termelési bizottságban született meg és vált szállóigévé már. A nagyrábéi termelési bizottságot is a falu népe választotta. Bizonyítja ezt az a tény, hogy hetenként nem egyszer meglik a kultúrotthon, meg az ajtón kívülre is szorulnak az érdeklődők, ahol a termelési bizottság megbeszéli a falu lakosaival a tennivalókat.

Parti Imre, hétholdas dolgozó paraszt a termelési bizottság elnöke. Ot azért választotta meg a falu, mert mindig példásan dolgozza a földjét, az állammal szemben is kötelességtudó. Olyan szorgalmas, mint a méhe, mert az is van neki 15 család. Most ezt is szaporítani és fejleszteni

akarja. Parti Imre elmondta, hogy még a télen jóelőre megszervezték a tavaszi munkát, gondoskodtak a hiányzó vetőmagról és az egymásközi cserét is megindították. Már a télen kialakították a dűlőbiztosí rendszert, sokkal jobban mint eddig bármikor és ezek csaknem valamennyien lelkes, földszerető emberek. Negyvenhét ilyen dűlőbiztos van a rábéli határban.

A megmozdult, pezsgő élet, a pártszervezet és a tanács helyes, jó munkájának köszönhető. A falu népe egyre jobban bizik a pártban, a kormányban, a falu vezetőiben. Ezt bizonyítja az a tény, hogy a kitzűött határidő előtt előbb elvetették a tavaszi-búzáat és a tavasziárpát is. A mult hét pénteken osztották ki 30 mázsa zabvetőmagot és szombaton már mind a földbe került. Kiosztották már az ipari növények vetőmagvait is. A nagyrábéiaknak eltökélt szándékuk, hogy mire eljön a május elseje, sem szántani-, sem vetni való nem marad a rábéli határban.

A termelési bizottság a dolgozó parasztokkal egyetértésben még a vetőgépek elosztását is megszervezte. A vetőgépek nem álltak egy napot sem feleslegesen, egy-egy dűlőben sorjában vitték a gazdák egymástól és így

valamennyi magot géppel vetették. A tél folyamán sok kisgyűlésen vettek részt a termelési bizottság tagjai, aztán a hetenkénti gazdaggyűlésen olyan sok jó tanács hangzott és hangzik el ma is, hogy az egész falu azon töri a fejét, melyik javaslatot, hogyan tudná megvalósítani. Most mindenki azon törekedik, hogy minél több pillangós takarmányt vessen. Csak most, a tavasz folyamán több mint 100 katasztrális hold új lucernavetéssel gyarapodott az egyének gazdasága.

A gépállomás sem fukarkodik a segítséggel. Vállalták a gépállomás dolgozói, hogy a tavasz folyamán 1600 katasztrális hold földet szántanak fel az egyénleg dolgozó parasztáknak. A szántás javában folyik, egyre több dolgozó paraszt köti meg a szántási szerződést. De segítséget nyújtanak a gépállomás agronómusai is, Köller Mihály és Hajdu István elvtársak, akik mindig a dolgozó parasztok között járva, tanítják a dolgozó parasztokat az új módszerek alkalmazására.

Nagyrábén mindenki arról beszél, hogy az idén másképpen lesz mint tavaly, vagy azelőtt. De nem csak beszélnek, hanem úgy is cselekednek és ez meg is látszik a nagyrábéi határban.

Bürokráciaellenes kiállítás nyílt Debrecenben

Debrecenben hétfőn délután a közalkalmazottak szakszervezete hajdú-biharmegyei területi bizottsága és a hajdú-biharmegyei tanács végrehajtó bizottsága közös rendezésében bürokráciaellenes kiállítás nyílt. Megnyitó beszédet Bartha János, a megyei tanács vb elnökhelyettese mondott.

A városi tanács nagytermében „Jó közigazgatással a dolgozó nép

érdekeit szolgáljuk” felírás és a tanácsháza kicsinyített mása, rajta „Irtásuk ki a bürokrácia maradványait” jelmondat fogadta a kiállítás látogatóit. Szemléltető táblákon helyi példákkal mutatja be a kiállítás a bürokrácia útvesztőit. Az egyik például arról ad képet, hogy Debrecenben a Köztisztviselők Vállalat az elmúlt évben nyereséggel működött, de az igaerők számát a szemétfelvarozásra nem növelhették. A deb-

receni mezőgazdasági osztályhoz címzett „szigorúan bizalmas” levelet is bemutat a kiállítás, amelynek szövegében olvasható: „A leirtakban közöltek hangos híradón keresztül tudassa a város lakosságával”. A bürokráciaellenes kiállítást Debrecenben több napig tartják nyitva, majd utána Hajdú-Bihar megye több járási székhelyén is megtekinthetik a dolgozók.

A zászló dicsősége, a haza dicsősége is...

Ünnepi díszbe öltöztek az 1745. honvédelmelet harcossai és tisztjei április 4-ének reggelén. Felszabadulásunk 9. évfordulóját a debreceni városi DISZ bizottság által adományozott csapatzászló átvételével ünneplik. A kedves, meleghangulatú díszünnepség délelőtt fél 11-kor kezdődött.

KURTJEL HARSAN. A honvédelmi miniszter képviselőjének érkezését jelzi. A szakaszok feszesen állnak a díszemlővel előtt, a laktanya udvarán. A zenekar pattogó ütemű indulót játszik.

Sáfár József őrnagy elvtárs — a honvédelmi miniszter képviselője — megérkezik a csapat elé. A parancsnok jelent: „A csapat együttáll a zászló átvételére”.

„Jónapot elvtársak” — üdvözlő harsány hangon a harcosokat és tiszteteket a miniszter képviselője. „Üdvözlöm önöket hazánk felszabadulásának 9. évfordulója alkalmából és abból az alkalomból, hogy átvesszék a debreceni városi DISZ bizottság által adományozott csapatzászlót.”

Szavaira hosszú, elnyújtott, többször ismétlődő „hajra” a felelet. Sáfár elvtárs felolvassa a honvédelmi miniszter adományozó parancsát, aztán Szatmári Tibortól, a városi DISZ bizottság titkáráról átveszi a zászlót a csapat parancsnoka. Meglengeti a katonák előtt. Felcsendül a himnusz. Vigyázzba mered mindenki.

— A zászló most már a csapaté. Vigyázzanak rá, mint a becsületükre — mondja Sáfár elvtárs beszédében, majd ráköli a zászló rúdja a honvédelmi miniszter által ajándékozott szalagot. A zászlórúdra lapott helyet, de előkerül valamennyi pártbizottság kiküldötötte köli rá, aztán Szatmári elvtárs lép a mikrofon elé.

— Legyen ez a zászló az ifjúság — amely néphadseregünk túlnyomó hányadát adja — és a honvédség elszakíthat-

atlan kapcsolatának szimbóluma. Radnai Tamás hadnagy elvtárs, a csapat politikai helyettese történelmi multunk hőseitől beszél. Azokról, akik vérük és életük árán is megvédelmezték a csapat becsületét jelképező zászlót. Igéri a harcosok és tisztetek nevében, méltóak lesznek dicső elődeikhez. A harcászat, a haditudomány alapos elsajátításával és ha szükség lesz rá, életük feláldozásával is megvédelmezik a zászló becsületét.

AZ EMELVÉNY ELŐTT megcsillan Kiss János főhadnagy elvtárs kardja. Játsszik rajta a napfény. Minden szem a vezénylő főhadnagra irányul. Felharsan a hangja: „Diszmenethez megalakulni!”... Vigyázz! Igazodás jobbra. Lépés indulj! A zenekar ismét indulóba kezd. Ütemesen, a zene hangjaira lépkedve menetel a csapat. Megkerülük a gyakorlótérrel, aztán visszaérve, valamivel a díszemlővel előtt új- ra vezénylő harsan: „

„Vigyázz! Jobbra nézz!” — Döng a föld, ahogy egyszerre veri az ütemet a sok láb. Elöl a zászlókísérő díszszakasz halad, mögöttük a géppuskás, majd a puskás szakasz következik. Szoronyt szegezve menetelnek. Nem csak a lépések üteme, az előreszeggett szoronyok vonalai, a kezek mozdulatai is egyformák. Elvonulnak a csapatzászló előtt, amely ettől a naptól kezdve az ő tulajdonuk, az ő becsületük...

A díszmenet után ismét az előző alakzatba fejlődnek fel a szakaszok, majd a csapatzászlót a két zászlókísérő tiszt és a zászlókísérő díszszakasz a helyére viszi.

A díszünnepség véget ért. A szép vörös, címeres zászló, a laktanya egyik szobájában lapott helyet, de előkerül valamennyi pártbizottság kiküldötötte köli rá, aztán Szatmári elvtárs lép a mikrofon elé. — Legyen ez a zászló az ifjúság — amely néphadseregünk túlnyomó hányadát adja — és a honvédség elszakíthat-

A DISZ Megyei Bizottság felhívása a megye fiataljaihoz

DISZ-tagok, Utőrök, Fialalok!

Pártunk Megyei Bizottsága az a szép megtisztelő feladattal bízta meg megyénk DISZ-szervezeteit, úttörőcsapatait, hogy a megye fásítási terve megvalósításának az élharcosai legyenek.

Eppen ezért felhívunk benneteket, hogy készüljétek fel a fák he- tére, amely április 5–12-ig tart. Erjétek el, hogy április 12-re 3 millió 180.000 darab facsemete legyen elültetve.

DISZ-tagok! Kövessétek a görbeházi területi DISZ tagságnak példáját, akik 23 kh-on 94.700 darab facsemetét ültettek el.

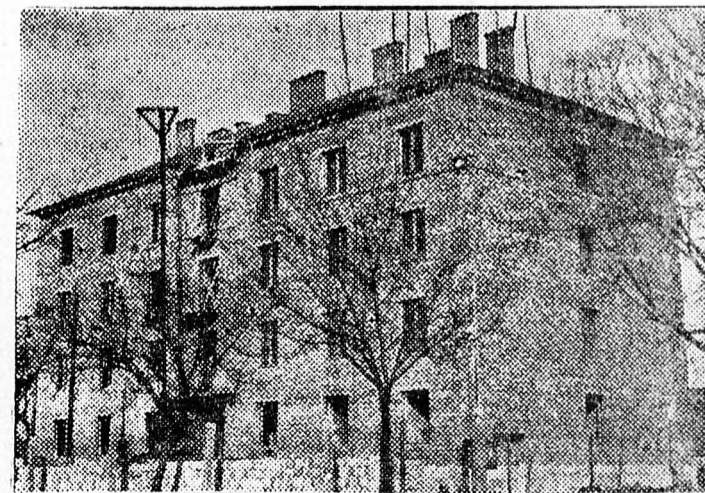
Utőrök! Kövessétek a bagaméri úttörőcsapat példáját, akik 5000 facsemetét már elültettek.

DISZ-tagok! Utőrök! Fialalok!

Alakítsatok faültető brigádokat! — Szedjétek össze a vadhajti- sokat, fásítsatok be az utcákat, tereket, dűlőutakat. Harcoljatek a város-község fásítási tervének végrehajtásáért.

A DISZ HAJDÚ-BIHARMEGYEI BIZOTTSÁGA.

Új bérház épül a Hajnal-utcán

Új bérház épül az Április 4. útja mellett a Hajnal-utcán. László János darukezelő a habarcsot szállítja a harmadik emeletre. A tervet 140 százalékra teljesítette.

